

lægges efter visse bestemte Hovedlinier. Den første Hovedlinie er den, at ved Ordningen skulde Banken sættes i Stand til at fortsætte sin Virksomhed som en selvstændig Aktiebank, altsaa ikke som en Statsbank, som det ærede Medlem Hr. Stauning synes at mene det ønskeligt, at det skulde være. Det er endvidere fastsat ogsaa som en Hovedlinie, at udenbys Filialer, navnlig saadanne, som tidligere har virket som lokale Banker, skal udskilles til selvstændig Virksomhed i det Omfang, som maa skønnes foreneligt med den samlede Virksomheds Tarv. Jeg tror ogsaa, det er betydningsfuldt, om Rigsdagen vil give sin Tilslutning til dette Synspunkt. Jeg tror, det er betydningsfuldt ved Tilrettelæggelsen af det Arbejde, som skal udføres for at naa til en endelig Ordning, ved de Forhandlinger, som skal føres med Hovedbankerne, med Provinssbankerne, med Erhvervsvirksomhederne o. s. v.

Det er af stor Betydning, at man fra Rigsdagens Side giver sin Tilslutning netop til, at det tilstræbes, at en Del af de Banker, som er suget ind i Landmandsbanken gennem den 10 Aars Periode fra 1912 til 1922, igen bliver selvstændige Pengeinstitutter, der, som det vel naturligt vil følge af Forholdenes Ordning, i al Almindelighed kommer til at benytte den nye Bank som deres Hovedstadsforbindelse.

Der er ingen Tvivl om, at det i høj Grad vilde styrke under alle de Forhandlinger, som skal føres vedrørende dette Forhold, om man fra Rigsdagens Side havde givet sin Tilslutning til den Hovedlinie, der herigennem fastlægges. Det vilde støtte overfor Provinssbankerne og give Betingelser for, at man ogsaa ude fra Provinserne vil være med i Arbejdet paa at faa Landmandsbanken gjort til en fri og selvstændig Bank igen, saaledes at der virkelig kan komme et Samarbejde i Gang, baade med Nationalbanken, med Hovedbankerne her i København og med Provinssbankerne.

Det samme gælder de andre Punkter — jeg skal ikke gaa nøjere ind paa dem, for det er Ting, der bedst egner sig til Drøftelse i Udvalget. Men det maa være en selvsagt Ting, at der fra Bankens Aktivmasse udskilles og overføres til en Afviklingskasse Aktiver, som det paa Grund af disses Karakter maa anses for ønskeligt at udskille, og som bør afvikles. Det er en selvsagt Ting,

at man ikke ønsker at faa over i en Afviklingskasse de sunde og gode Virksomheder, for de vilde lide ved at komme over i en Afviklingskasse i Stedet for at bevare deres Bankforbindelse. Derfor maa der selvfølgelig under Udformningen af en endelig Ordning tilstræbes, at alle de sunde og gode Virksomheder bliver bankmæssigt placeret, og i Virkeligheden kun de Ting udskilles — Aktieposter, Obligationsposter, faste Ejendomme, ikke levedygtige Foretagender o. s. v. —, som ganske naturligt kan overgaa til Administration i en Afviklingskasse.

Naar det ærede Medlem Hr. Stauning i denne Forbindelse taler om Statens Interesser, er det selvsagt, at ved en endelig Ordning, en Vurdering af alle Forhold, en Overenskomst mellem Staten og det Aktieselskab, som skulde fortsætte den sunde og gode Virksomhed, skal Statens Interesser varetages, for at Statens Tab kan blive saa ringe som muligt; men der skal ogsaa sørges for, at den Bank, der bliver rejst til at fortsætte Virksomheden, rejses paa et sundt og forsvarligt Grundlag. Statens Interesser skal selvfølgelig varetages ved Vurderingen og Afgørelsen af hver enkelt større Virksomheds Stilling, om hvilken der kan være Tvivl, saaledes at Staten der ikke kommer til at lide større Tab, end det under Hensyn til Forholdene er absolut nødvendigt.

Det ærede Medlem Hr. Stauning spurgte ogsaa, om Staten ikke blot skal betale Underskuddet, men ogsaa skaffe Aktiekapitalen. Efter hvad jeg har udtalt hidtil, maa det vel være ganske klart, at det ikke er Staten, der skal skaffe Aktiekapitalen, den skal selvfølgelig skaffes fra anden Side, og det er jo netop ogsaa fremhævet i Bemærkningerne til Lovforslaget, at vi ønsker, at Aktiekapitalen skal skaffes til Veje under Nationalbankens Ledelse. Men det er utvivlsomt slet ikke Nationalbankens Tanke, at den ønsker derigennem at faa Magten over den nye Bank og Magten i hele den Ordning. Jeg opfatter det ikke saaledes, at Nationalbanken ønsker at være Storaktionær i nogen Bank eller ønsker at være Storaktionær i den nye Bank, som skal afløse Landmandsbanken, men jeg opfatter Nationalbanken saaledes — og saaledes har jeg opfattet den under de Forhandlinger, der har været ført med den —, at den anser det for usundt at